

**R. P. Ioannis De Lvgo Hispalensis, E Societate Iesv, In
Collegio Romano eiusdem Societ. olim Theologiæ
Professoris, nunc S. R. E. Cardinalis, Disputaciones
Scholasticæ, Et Morales, De Sacramentis in ...**

Lugo, Juan de

Lugduni, 1652

Sect. 1. Variæ Theologorum sententiæ circa definitionem communem
Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82340)

SECTIO PRIMA.

Varia Theologorum sententia circa definitionem communem Sacramenti.

1.
Prima sententia circa definitionem Sacramenti rejicitur.

Aristot.

Vasquez.

Prima sententia esse potest, quæ radicis tollat quæstionem præsentem, & neget Sacramentum defini posse, quia est ens per accidens aggregatum ex multis, scilicet ex materia & forma non unitis; tursus ex rebus & significatione; ens autem per accidens non potest habere unam definitionem, sed sicut continet plura entia, ita debet habere plures definitiones, quod videtur traditum ab Aristotele 7. *Metaphys. cap. 4.*

Hæc sententia tribuitur aliquibus apud Vasquez in *præfati disput. 128. cap. 1.* qui latè eorum auctorum mentem examinat, & textum Aristotelis explicat, ac probat ipsum non negasse omnibus modis posse defini ens per accidens, sed solum primariò, sicut etiam de accidentibus dicit ibi, non posse primariò, & simpliciter defini, sed solum secundariò, & secundum quid, quia non sunt entia simpliciter, sed secundum quid. Certum autem est, entia per accidens posse aliquo modo defini; possumus enim exactè declarare quid sit domus, & quid requiratur ad eius essentiam: & de hoc genere definitionis est sermo, quando petitur definitio Sacramenti in communi.

2.
Secunda sententia etiam rejicitur.
Magister.

Secunda sententia communis definit, Sacramentum esse *signum rei sacræ*: quæ definitio traditur à Magistro in 4. *distinct. 1. cap. quid sit Sacramentum.*

Contra hæc tamen definitionem opponitur communiter, quod sit diminuta, atque adeo competat illis etiam rebus, quæ non sunt Sacramenta, cum tamen sint signum rei sacræ, nam rem sacræ etiam significant aqua benedicta, consecratio altaris, lingua igneæ in die Pentecostes super Discipulorum capita apparentes, nubes lucida in die Transfigurationis, serpens aeneus, quem exaltauit Moyses in deserto, qui significabat gratiam per Christum dandam credentibus; transitus Israëlitiçi populi per mare rubrum, qui significabat liberationem à peccatis, quæ Christus nos erat donaturus; aqua scaturiens ex petra per Moysen, significans gratiam Christi dandam per Baptismum. Item sacræ Scriptura est signum rei sacræ, sicut etiam imagines representantes diuina mysteria, & alia eiusmodi, quæ tamen non sunt Sacramenta.

3.
Tertia sententia etiam rejicitur.

Magister.
Hugo Victor.
Suarez.

Propter hæc est tertia sententia limitans nomen Sacramenti ad illa solum, quæ veram gratiam sanctificantem habitualement significant, & conferunt, unde excluduntur ea omnia signa, quæ vel gratiam habitualement non significant, vel certè eam non conferunt. Hanc tenent Magister in 4. *distinct. 1.* Hugo Victorinus in *Summa sentent. tractat. 4. cap. 1. Et lib. 1. de Sacramentis, part. 9. cap. 1.* apud Suarez in *præfati disputatione 1. sectione 2. §. Secunda sententia: quare definiunt Sacramentum esse visibilem formam inuisibilis gratiæ, cuius causa existat.* Et consequenter vel negant Sacramenta antiquæ legis fuisse verè & propriè Sacramenta, vel dicunt illa etiam internam & veram gratiam sanctificantem significasse & contulisse.

Hæc tamen sententia difficilis est ex utroque capite; quia nimirum Sacramenta antiquæ legis appellantur simpliciter Sacramenta à Conciliis, & Patribus, ut constat ex Florentino, & Tridentino, supra adductis, & gratiam non conferebant accipientibus, ut constat ex iisdem Conciliis. Debemus ergo dare aliam definitionem communem illis, & nostris; alioquin si illa erant Sacramenta non confe-

rendo gratiam, licèt non essent Sacramenta eo modo, quo nostra, quæ gratiam conferunt; poterimus nunc apud nos alia inuenire Sacramenta similia illis, quæ licèt gratiam non conferant, possint tamen appellari Sacramenta sicut illa, & per consequens possumus dicere dari in Ecclesia Christi plura quàm septem Sacramenta, quæ communiter numerantur.

Quarta sententia aliter limitat definitionem Sacramenti, exigens, quod conferat, & significet aliquam sanctitatem, siue perfectam, & internam per gratiam sanctificantem, siue imperfectam, & legalem. Ita Cano relectioe de Sacramentis parte prima circa finem; vnde excluduntur plura signa ex supra numeratis à ratione Sacramenti, quia licèt significarent, non tamen conferebant ullam sanctitatem. Conuenit autem hæc definitio, ut constat, Sacramentis antiquis, & nouis, quæ omnia significant, & conferunt aliquam sanctitatem.

Hæc sententia facile rejicitur, quia iuxta illam prima tonsura esset Sacramentum, cum reuera significet, & conferat aliquam sanctitatem saltem imperfectam. Idem est de benedictione Abbatis, de aqua benedicta, & similibus, quæ tamen non sunt dicenda sacramenta.

Quinta sententia vult, de ratione Sacramenti esse, quod significet veram sanctitatem, licèt illam non conferat, nec ullam aliam, nam Sacramentum est sub genere signi, non sub genere causæ. Hanc tribuit Thomistis Suarez *vbi supra §. Tertia sententia: à qua parum distat Vasquez in præfati disput. 128. cap. 15.* Sed contra hoc est, contineri etiam sub hac acceptioe Sacramenti sacrificia omnia antiquæ, & nouæ legis, omnia enim significant gratiam futuram, vel præteritam, licèt illam non conferant. Transitus etiam maris rubri, manna, & alia similia, quæ gratiam futuram significabant comprehenduntur sub illa definitione Sacramenti.

P. Suarez *dicitæ sect. 2.* duo dicit, primum, de ratione cuiuslibet Sacramenti esse, quod sit caremonia instituta ad conferendam homini aliquam sanctificationem saltem imperfectam. Secundum est, debere simul significare veram animæ sanctitatem. Vtrumque probat latè inductione omnium sacramentorum antiquæ & nouæ legis, in quibus utraque conditio reperitur: & quia hoc modo excluduntur à ratione Sacramenti plura, quæ alias non excluduntur, ut prima tonsura, aqua benedicta, absolutio ab excommunicatione, impositio manuum super Catechumenos, & professio religiosa, quæ omnia, licèt conferant aliquam sanctitatem imperfectam, non tamen significant veram sanctitatem, & ideo non sunt Sacramenta.

Aduersus hæc sententiam adhuc vrget, quod aliquibus competit illa conditio, quæ tamen non sunt Sacramenta: nam christina, quo vnguntur baptizati & sal, ac salua, quæ in linguam & aures eorum immituntur, significant gratiam, & dona Spiritus sancti, quæ dantur in Baptismate, & aliunde hæc omnia sunt caremonia, & ritus sacri instituti ad conferendam aliquam sanctificationem, saltem imperfectam, & tamen nihil horum est verum sacramentum, ut constat; ergo aliquid aliud requiritur ad rationem sacramenti.

SECTIO II.

Explicatur nostra sententia circa essentiam Sacramenti.

Suppono, omne sacramentum debere esse signum sensibilis: in hoc enim conueniunt omnia sacramenta